

РЕШЕНИЕ

№ 22157

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **6274** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4, чл. 27 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по жалба на Министерство на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката- проф.Г. Ц., чрез процесуален представител, срещу Решение № 02-82/31.05.2024г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020г.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на административния акт. Твърди, че не е спазено изискването за форма с оглед липса на фактически и правни съображения, изискуеми съгласно чл. 59 ал.2 т.4 от АПК, навежда доводи и за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като в ИАА е обективирана воля за намаляване размера на вече верифицирани разходи без да е проведено производство по чл.99 от АПК. Сочи се още, че оспорения ИАА е издаден в противоречие са материалния закон. Иска се отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от служител с юридическо образование. Уточнява, че искането с жалбата и търсената съдебна защита е за отмяна в цялост на решението на РУО на ОПНОИР 2014-2020. Представя писмени бележки, като излага доводи за наличие на отменително основание - неспазване на

установената форма, поради липса на мотиви в смисъла на чл. 59, ал. 2 т. 4 от АПК. Настоява за отмяна в цялост на решението на РУО на ОПНОИР 2014-2020.

Ответникът - Ръководителя на УО на ОПНОИР - в съдебно заседание, се представлява от юр.к., който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Министерство на образованието и науката е бенефициер по Административен договор №BG05M2OP001-2.014-0001-C03 по ОПНОИР 2014-2020 по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ №BG05M2OP001-2.014 "Подкрепа за дуалната система за обучение". по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014- 2020г., в максимален размер до 24 425 618, 58 лв. С допълнително споразумение са изменени клаузи на административния договор, с оглед на които безвъзмездната финансова помощ е коригирана на сума до 18 425 618, 58 лв., като преките разходи са 16 022 277,03 лв., непреките са 2 403 341,55 лв.

Съгласно приложените по делото Условия за кандидатстване по процедура чрез директно предоставяне на БФП №BG05M2OP001-2.014 "Подкрепа за дуалната система за обучение", като съгласно т.14.2 „Допустими разходи“/ стр.27 от условията/ общият размер на разходите по ред 10 - „Разходи за закупуване на оборудване и материали за целите на дуалното обучение, вкл. работни и предпазни облекла и лични предпазни средства за целите на дуалното обучение“, не следва да надвишава 30 % от преките разходи по проекта и на стр. 13/ от вътрешната номерация на условията/ е записано, че „изпълнението на дейността има допълващ характер към мерките на операцията и не следва да надвишава 30 % от преките разходи по процедурата“.

Съгласно раздел „Непреки разходи“ от Условията за кандидатстване/стр.28 от същите/ разходите по този бюджетен ред не трябва да надвишават 15% от общите допустими преки разходи по проекта.

По делото са приложени и решения на РУО по ПОД № 3, № 4.

От жалбоподателя е подаден пакет отчетни документи/ПОД/ № 11/07.02.2024г. с включено искане за окончателно плащане на стойност 1 477 805,66 лв. и отчетени разходи в размер на 1 477 805,66 лв. След извършена проверка на всички приложени документи към постъпилото искане за окончателно плащане № 11/07.02.2024г., връщано за допълнителни разяснения, с писмо рег. № BG05M2OP001-2.014.-0001-C03-M090/13. 13.2024г. и във връзка с установеното от РУО на ОПНОИР 2014-2020 е издадено оспореното Решение № 02-82/31.05.2024г.

С решението РУО на ОПНОИР 2014-2020 е приел, че по бюджетен ред 4.2 "Разходи за провеждане на обучения на наставници в педагогически и методически умения са предявени за възстановяване разходи в размер на 56 830 лв., като общо отчетената сума по този бюджетен ред е в размер на 360 748 лева, докато договорените средства са в размер на 337 152 лв. В тази връзка се установило превишение от 23 596 лв., което органът е приел за недопустим разход, който „не верифицира на основание чл. 57, ал.1 т.2 от ЗУСЕФСУ“.

Органът е посочил, че в условията за кандидатстване по процедура чрез директно предоставяне на БФП №BG05M2OP001-2.014 "Подкрепа за дуалната система за

обучение“, т.14.2 „Допустими разходи“/ стр.27 от условията/ е записано, че общият размер на разходите по ред 10 не следва да надвишава 30 % от преките разходи по проекта и на стр. 13/ от вътрешната номерация на условията/ е записано, че „изпълнението на дейността има допълващ характер към мерките на операцията и не следва да надвишава 30 % от преките разходи по процедурата“. По бюджетен ред IV.10 „Разходи за закупуване на оборудване и материали за целите на дуалното обучение, вкл. работни и предпазни облекла и лични предпазни средства за целите на дуалното обучение“ са отчетени общо разходи в размер на 6 371 90,50 лв. Определените преки допустими разходи са в размер на 10 629 031, 93 лв. РУО е приел, че допустимите за възстановяване разходи във връзка с изпълнението на Дейност 1.2. „Закупуване на оборудване и материали за целите на дуалното обучение, вкл. работни и предпазни облекла и лични предпазни средства за целите на дуалното обучение“ не следва да превишават сумата в размер на 3 188 709, 58 лв. Поради това, на основание чл. 57, ал.1 т.2 от ЗУСЕФСУ, органът определя : „като надплатени разходите в размер на 3 183 190, 92 лв., от които в ПОД № 11/07.02.2024г. не верифицира сумата в размер на 124 312, 12 лв., от ПОД № 3/ 25.05.2021г., чрез коригиране на верифицирани суми на ниво РОД, не верифицира сумата от в размер на 2 899 849, 91 лв. и от ПОД № 4/29.10.2021г. ,чрез коригиране на верифицирани суми на ниво РОД, не верифицира сумата 159 028, 89 лв.“.

РУО е посочил, че по бюджетен ред V.11.1.“Непреки разходи“ са отчетени разходи в общ размер от 2 075 378, 85лв. Съгласно раздел Непреки разходи от условията за кандидатстване/стр.28 от номерацията на условията/ разходите по този бюджетен ред не трябва да надвишават 15% от общите допустими преки разходи по проекта. В тази връзка РУО е приел, че : „ Предвид определения окончателен общ размер на допустимите преки разходи по проекта в размер на 10 629 031, 93 лв., допустимият за верифициране размер на непреки разходи е 1 594 354, 79 лв. Установено е превишение над 15 % от общо допустимите непреки разходи по проекта в размер на 481 018, 06 лв. „ В тази връзка и на основание чл. 57, ал.1 т. 2 и чл. 64 ал.3 от ЗУСЕФСУ, УО отказва да верифицира разходи в размер на 481 018, 06 лв., от които в ПОД №11/07.02.2024г. не верифицира сума в размер 192 757,26 лв., от ПОД №3/16.07.2021г., чрез коригиране на верифицирани суми на ниво РОД не верифицира сумата в размер на 288 260,80 лв.“

Съгласно разпоредителната част на решението,органът:

По т.1 –верифицира разходи в размер на 1 137 140,28лв., които са приети за допустими съгласно условията на чл.57-чл.59 на ЗУСЕФСУ;

По т.2 от диспозитива - на основание чл. 64, чл.3 от ЗУСЕФСУ издава отказ за верификация на разходи в размер на 340 665, 38 лв.;

По т.3 от диспозитива на оспореното решение е посочено, че общият размер на авансовите и междинните плащания е 17 687 027, 55 лв., а определеният общ размер на верифицираните допустими разходи, финансирани с БФП по проекта е на стойност 12 223 386, 72 лв. ;

Т.4 от диспозитива гласи: „Определям сума за възстановяване от 5 463 640, 83 лева като надплатена. Сумата е формирана като разлика между реално изплатените авансови и междинни плащания, начислената лихва по банковата сметка и верифицираните общо допустими разходи по проекта“;

По т. 5– на основание чл. 26, ал.1 от АПК, РУО уведомява жалбоподателя, че открива производство по издаване на Акт за установяване на публично вземане по

реда и условията на чл.35, ал.3 от Наредба №Н-3 от 22 май 2018г. за определяне правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в частта ѝ срещу решението по т.1 и т.5 от диспозитива е недопустима. По т.1 са верифицирани разходи в размер на 1 137 140,28лв., които са приети за допустими съгласно условията на чл.57-чл.59 на ЗУСЕФСУ, което обуславя липса на правен интерес от проведеното оспорване, тъй като е налице благоприятен за лицето акт в тази част. По т.5 от диспозитива, същият е с уведомителен характер, респективно в тази част жалбата се явява процесуално недопустима, като насочена срещу акт, който не подлежи на обжалване по смисъла на чл. 159, т. 1 АПК.

В останалата част е жалбата е допустима, тъй като е депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, подлежащ на оспорване пред съд. С тази част на административния акт (т.2 - т.4) пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни, че Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя така: "Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление". Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Текстът на § 71, ал. 1 предвижда в срок до 6 месеца от влизането в сила на ЗИД на ЗУСЕСИФ Министерският съвет и министърът на финансите да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕФСУ. Според нормата на ал. 2 от с. з. приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмен период 2014 – 2020 г. Приложима е редакцията на закона към ДВ бр. 39 от 27 Май 2022 г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022 г.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Програма за образование" агенцията изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма "Наука и образование за интелигентен растеж" 2014 – 2020 г. (ОП "НОИР") и всички произтичащи от това задължения и отговорности

съгласно националното законодателство и правото на Европейския съюз. В чл. 6, т. 1 е посочено, че изпълнителният директор е ръководител на управляващия орган на ОП "НОИР" и на Програма "Образование". Същият е издател и на проверяваното Решение № 02.08/31.05.2024г., като по силата на посочените правни норми следва да се приеме, че органът разполага с материална и персонална компетентност.

Верифицирането на извършените от бенефициера разходи по изпълнението на проекта е вид проверка, която се прави с цел одобряване или отказ да бъдат изплатени на бенефициера същите суми, като резултатът е обусловен от преценката на тяхната допустимост. Последната се определя от съответствието на извършените разходи с нормативно регламентирани условия.

Проверката за допустимост на разходите е съвкупност от процесуални действия на бенефициера и РУО на съответната оперативна програма, насочени към установяване на съответствието на заявените за верификация разходи със съдържащите се в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ базови изисквания, правилата на чл. 57, ал. 2, чл. 58, ал. 1 и ал. 2 и съответните актове на Министерски съвет (МС), приети по реда на чл. 59 с. з. За да подлежат на верификация, разходите, включени в съответното искане за плащане, следва да са допустими. По аргумент от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ същите се считат за допустими, при кумулативното наличие на следните условия: т.1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; т. 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; т. 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; т. 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; т. 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; т.б. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; т. 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Видно от цитираното от органа предписание на чл. 57, ал. 1, т. 2, за да бъдат допустими, разходите следва да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Съгласно чл. 64, ал. 3 ЗУСЕФСУ, извън случаите по ал. 1, т. е. когато не се отказва плащане поради непредставен от бенефициера документ или във връзка със започнала процедура по администриране на нередност, РУО издава отказ за верификация на разходите, включени в искането за плащане, за които не е потвърдена допустимост. За разлика от отказа по чл. 64, ал. 3, отказът на основание чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ не се идентифицира с основанията за недопустимост, изведени по аргумент на противното от разпоредбите на чл. 57, 58 и 59 с. з. Правомощието на РУО да откаже плащане по чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ не е

поради несъответствие с приложимите условия за допустимост на разходите по проекта, а защото, в първата хипотеза не са налични изискуемите доказателства, въз основа на които органът може да направи обоснован извод в тази насока, а във втория случай – защото при осъществяването на този разход вероятно е допуснато нарушение на приложимото право, за което е стартирала процедура по администриране на нередност, поради което до установяването по надлежния начин на това обстоятелство той не следва да бъде възстановяван.

Основанията за възстановяване от бенефициера на предоставена финансова подкрепа са предвидени в разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Наредба Н-3/2018 г. Съгласно чл. 35, ал. 1 от Наредба Н-3/2018 г. бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е: 1. определена индивидуална финансова корекция; 2. недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 35, ал. 3 Наредба Н-3/2018 г. в случаите по ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. РУО има правомощие да установи като публично държавно вземане надплатеното, когато недължимото плащане е за разходи, които не са верифицирани впоследствие. Съпоставката на общо верифицираните разходи с извършените авансови и междинни плащания за определяне на размера на окончателното плащане се основава на правилото на чл. 9, ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество. Тази съпоставка следва да се извърши към момента на издаване на АУПДВ за възстановяване на надплатените суми (арг. чл. 142, ал. 1 АПК).

Всеки индивидуален административен акт, какъвто безспорно е и актът, с който органът отказва верифициране на разходи, за да бъде законосъобразен е необходимо да отговаря на изискванията за законосъобразност по смисъла на чл. 146 АПК. Второто изискване на чл. 146 АПК е изискването за форма. Безспорно, процесният акт е издаден в исканата от закона писмена форма - чл. 59, ал. 1 АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК изрично сочи, че когато актът се издава в писмена форма, той трябва да има точно определено съдържание. В чл. 59, ал. 2, т. 4 законодателят е поставил изискването актът да съдържа фактически и правни основания. Тяхното наличие е предпоставка както адресатът на акта да упражни конституционното си право на защита, така и съдът да изпълни задължението си да осъществи контрол за законност на акт. Мотивите на административния орган е не могат да бъдат извеждани по тълкувателен път или чрез допускания.

При всички положения, излагането на неясни и лаконични мотиви в административния акт е съществен порок, който рефлектира върху неговата законосъобразност и има за правна последица неговата отмяна, защото лишава адресата на акта от ефективна защита срещу постановеното властническо волеизявление и пречатства съдебния контрол за спазване на материалния закон. В случая органът, освен че е смесил две различни административни производства, е изложил непълни, неясни мотиви. В т.2 (мотивната част от решението) органът

се позовал на условията за кандидатстване, т.е. документ по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ, съгласно които общият размер на разходите по ред 10 („Разходи за закупуване на оборудване и материали за целите на дуалното обучение, вкл. работни и предпазни облекла и лични предпазни средства за целите на дуалното обучение“) не следва да надвишава 30 % от допустимите преки разходи по проекта. Декларативно е посочил, че определените преки допустими разходи са в размер от 10 629 031, 93 лв. С оглед това процентно съотношение приел, че допустимите за възстановяване разходи във връзка с изпълнението на Дейност 1.2. „Закупуване на оборудване и материали за целите на дуалното обучение, вкл. работни и предпазни облекла и лични предпазни средства за целите на дуалното обучение“ не следва да превишават сумата в размер на 3 188 709, 58 лв. (30 % от 10 629 031, 93 лева).

В принципен план следва да се разграничат заложените (определени) парични средства в бюджета на проекта и общо допустимите разходи по проекта, т. е. извършени разходи от бенефициера, които са законосъобразни и допустими за верификация.

Стойността на общо допустимите средства по проекта е различна от общо допустимите разходи по проекта.

Според Решение № 9301 от 30.07.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2242/2024 г., VII о. - „Общо допустимите разходи представляват извършените от бенефициента разходи по проекта, намалени с неверифицираните разходи и с наложените финансови корекции, които не са оспорени от бенефициента, или за които има влязло в сила съдебно решение, с което същите са отхвърлени. Именно това е начинът, по който се изчисляват допустимите разходи по проекта. Формулата е следната: отчетени разходи - неверифицирани разходи - извършени финансови корекции = общо допустими разходи по проекта“.

В конкретния случай, заложените в бюджета средства общо за преки разходи са в размер на 16 022 277,03 лв. Същевременно с решението си РУО само е декларирал, че общите преки допустими разходи са 10 629 031, 93 лв. Липсват каквито и да е изложени факти и обстоятелства и не става ясно как органът е достигнал до тази сума, която, тъй като се касае за искане за окончателно плащане, поначало, би следвало да представлява всички извършени преки разходи от бенефициера, които са законосъобразни и допустими за верификация.

След това органът в решението е посочил, че по бюджетно перо „Разходи за закупуване на оборудване и материали за целите на дуалното обучение, вкл. работни и предпазни облекла и лични предпазни средства за целите на дуалното обучение“, бенефициерът е отчетел общо разходи в размер на 6 371 900, 50 лева. Тъй като разходите по това бюджетно перо не трябва да превишават 3 188 709, 58 лв., са надплатени разходи от 3 183 190, 92 лв..От тях не е „верифицирал“ по ПОД № 11-124 312,12 лв. , от ПОД № 3 - 2 899 849, 91 лв.- „ чрез коригиране на верифицирани суми“, от ПОД № 4 -159 028, 89 лв. - „ чрез коригиране на верифицирани суми“ (сумарно 3 183 190, 92 лв.).Не става ясно как органът е достигнал до посочените отделни суми по визираните пакети отчетни документи.

По идентичен начин органът е изложил съображенията си по т. 3 от мотивната част на решението. Съгласно раздел Непреки разходи от условията за кандидатстване (стр.28) разходите по този бюджетен ред не трябва да надвишават 15% от общите допустими преки разходи по проекта.Т.е. отново е от значение размера на общите допустими преки разходи по проекта, които органът декларативно е посочил, че са

10 629 031, 93 лв.

Т.4 от диспозитива гласи: „Определям сума за възстановяване от 5 463 640, 83 лева като надплатена. Сумата е формирана като разлика между реално изплатените авансови и междинни плащания, начислената лихва по банковата сметка и верифицираните общо допустими разходи по проекта“. Не става ясно на какво правно основание органът вменява това задължение на бенефициера.

Отделно, органът е приел вече верифицирани разходи (по ПОД № 3, № 4) за недопустими, тъй като не отговаряли на изискванията по чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ, поради което на основание чл. 64, ал.3 от ЗУСЕФСУ отказва да ги верифицира, което е записано в акта. Т.е. в процесния акт е манифестирана воля за изменение на размера на верифицирани разходи, чрез намаляване на тяхната сума.

Верификацията на един разход означава издаването на благоприятен за адресата индивидуален административен акт.

С оглед на правомощията си по контрол на изпълнението на процесния проект РУО би могъл да установи, че даден разход е неправилно верифициран и с оглед на това за него да е налице задължение да защити интересите на бюджета на Съюза като го признае за недопустим. Но за да се случи това законосъобразно е необходимо влезлите в сила благоприятни за бенефициера актове да бъдат отменени по реда на чл. 99 АПК.

Без органът да е провел производство при условията на чл. 99 АПК и в сроковете по чл. 100 АПК той не може да постанови нов акт с противоположно съдържание на вече издаден такъв. В случая органът не е провел производство по отмяна на влезлите в сила актове, с които на бенефициера са признати за допустими процесните разходи, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, защото органът не е провел изискуемото производство, което би му позволило да отмени влезлите в сила актове. Едва когато проведе производството по чл. 99 АПК и отмени влезлите в сила актове за верификация, органът може да постанови нов акт, с който да откаже верификация на разходите.

В заключение Съдът намира, че липсата на мотиви, които да разкриват волята на ответния административен орган, довело до упражнената разпоредителна власт, е такова нарушение на изискванията за форма на административните актове, което пречатства възможността за ефективна правна защита на интересите на дружеството-жалбоподател. Извеждането на предполагаемата воля на органа при съдебното оспорване на издадения от него административен акт, допълнителното му мотивиране на този етап от процеса или пък излагането на заместващи мотиви от Съда, е недопустимо.

Оспореният ИАА е немотивиран, което е самостоятелно основание за отмяна по смисъла на нормата на чл. 146, т. 2 от АПК. Налице е и допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на решението, тъй като административният орган е манифестирал воля за изменение на размера на вече верифицирани разходи, чрез намаляване на тяхната сума, без да проведе производството по чл. 99 АПК, което е основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т.3 от АПК. На основание чл.173 ал.2 от АПК преписката следва да се върне на адм.орган ,който следва да се произнесе по искането за окончателно плащане.

Разноски не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на Министерство на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката, Решение № 02-82/31.05.2024г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020г. в частите му по т.2-т.4.

ИЗПРАЩА преписката на РУО на ОПНОИР 2014-2020 за произнасяне по подаденото искане за окончателно плащане № 11/07.02.2024г. по договор №BG05M2OP001-2.014-0001-C03 на Министерство на здравеопазването и науката, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Министерство на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката, срещу Решение № 02-82/31.05.2024г. на РУО на ОПНОИР 2014-2020, в частите му по т.1 и т.5, КАТО ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и в 7 –дневен срок с частна жалба, в частта му с характер на прекратително определение.

Съдия: